

ע"פ 2888/19 - חמד זנאתי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 2888/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופטת ע' ברון

כבוד השופט ג' קרא

המערער:

חמד זנאתי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחויז חיפה מיום
05.03.2019 בת"פ 41633-05-186 בדין על ידי כבוד
השופט א' לוי

תאריך הישיבה:

כ"ד בסיוון התשע"ט (27.06.2019)

בשם המערער:

עו"ד משה סרגוביץ

בשם המשיבה:

עו"ד נגה בן סידי

פסק דין

השופט נ' הנדל:

ושוב – אלימות קשה תוך שימוש בסכין על רקע עניין שאינו עניין.

1. ערעור זה מופנה נגד חומרת העונש שנגזר על המערער. במהלך הדיון הtgtlu כשל בהצגת החומר מטעם

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

התביעה, שמחיב בדיקה והתייחסות מעבר לד' אמותו של תיק זה. תחילת נדון בערעור, ולאחר מכן מכך לכשל.

המערער הורשע על פי הودאותו בעבירה של חבלה חמורה בניסיבות חמירות, ידיעות כזובות, והחזקת סכין שלא כדין. הוא נדון בבית המשפט המחוזי בחיפה (ת"פ 41633-05-18, כב' השופט א' לוי) ל-45 חודשי מאסר בפועל מיום מעטו, מאסר על תנאי ופייצוי בסך 80,000 ש"ח. בתמצית, כתב האישום המתווך מתאר את הסיפור הבא: המערער הוא דוד המתلون, ובין המשפחות קיים סכסוך מתמשך. במהלך נסעה הבchein המערער במתلون מסמן לעברו באצבע משולשת. הוא ביצע פניה פרסה ונסע בעקבות המתلون לעבר ביתו, עצר את רכבו וקרא למתلون לגשת אליו. המתلون סרב בתחילת הארץ לאחר מכן נעתר לבקשה. בין השניים התפתח ויכוח קולני, שבמהלכו סימן המערער למתلون באצבע משולשת. המתلون פתח את דלת רכבו של המערער, ניסה לטרוף את ידו ולבעוט ברכב, בעוד המערער צועק ואומר לו "בוא, בוא, تعالה". בשלב זה יצא המערער מן הרכב בסכין שלופה וצעד לעבר המתلون. הוא תקף אותו, הצמיד אותו בגבו לרכב סמוך, תקף אותו באמצעות ידיו ורגלו ודקר אותו בסכין מספר פעמים - במוחו ולאורך החלק האחורי של צווארו. כן ניסה שוב ושוב לדקוק אותו בגבו, כשהמתلون מנסה להתגונן ולהדוף את המערער. לאחר מכן, ובעוד המתلون מדם באופן מסיבי, נמלט המערער מהמקום מבלי להושיט עזרה. בהמשך טלפן המערער למשטרה ומסר ידעה כזאת, לפיה המתلون הוא שדקר אותו, ולאחר מכן מכך עצמו. כתוצאה מהדקירות נגרמו למתلون חבלות חמורות, ובין היתר: פצע דקירה בחלק מן הצוואר באורך של עשרה ס"מ, קרע בשירע עם דימום, פצע דקירה חזדר בבטן לרבות קרע בטחול וחידרת בוועת אויר לחזה. המתلون נזקק לשני ניתוחים והוא מאושפז במשך שבעה ימים.

הסגור הדגיש בטיעונו בפנינו ובהליך קמא את חלקו של נפגע העבירה, בכך שהוא זה שהתחילה את האירוע והוציא אצבע משולשת לעבר המערער. הוא אף הגיע סרטון המתעד את האירוע או חלקו ובקש שנכפה בו בעיון. כן ביסס את טענותו על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ג-1977, המחייב לבחון את מידת האשם והתקנון מראש שבמקרה.

2. תיקון 113 לחוק העונשין דורש לבחון את סיפור המעשה כפי שהוא, ואת מקומו בשורה של מקרים דומים, חמורים פחות או חמורים יותר. אכן, המתلون "התחליל" בoxicoh. וכי ככל אין ממשות לשאלה איך התחליל, איך המשיך ואיך האירוע הסתיים? המתلون ביצע לעבר המערער סימן של אצבע משולשת בעודו חולף ברכבו. ברם, וכפי שעולה גם מן הסרטון שצורף, הדקירה התרחשה לאחר שהמערער עזק לעבר המתلون, אתגר אותו להגע אליו, וכשהזה ענה- יצא מן הרכב בסכין שלופה. המערער דкар את המתلون שוב ושוב באזוריים רגשים מאד, לרבות צדי הגוף והצוואר. לצערנו, התוצאה מדברת בעד עצמה: פצעים חמורים שהיו עלולים להיות קטלניים ואשפוז לתקופה של שבעה ימים. הנה כי כן, מידת האשם של המערער הרבה יותר. אין שום פרופורציה בין התנהגות המתلون ותגובתו. הוא היה יכול להפסיק בנסיבות כל שלב של האירוע מבלי שדבר עוצר עudo. במקום זאת, הוא בחר להמשיך ולנהל אירוע דינמי, תוך שימוש בנשק קרב, שהוא עלול להסתיים בתוצאה קשה אפילו יותר.

החברה משלמת מחיר כבד בגין תופעת הסכינאות. המתلون חווה עד היום את תוצאות האירוע, בדמות הצלקות שהוא עדין נושא על גופו. מעבר לניתוחים ואשפוז שעבר, תסיקoir הקרבן מתאר את ההשפעה של הצלקת הבולטת המצוייה על צווארו. נכון הוא כי לטובת המערער העידו מספר עדי אופי, תוך תיאורו כאדם נורמטיבי. ברם, חומרת המעשה, הנזק הקשה שנגרם למתلون, והשימוש החופשי בסכין כאילן מדובר במשמעותן עצמאו, תוך שקלול הנימוקים לקולא- לרבות הودאת המערער - מוביילים למסקנה כי העונש הולם. אף יש צורך בהערכתם הربים מביצעו מעשים כאלה, שהפכו, לצערנו, למצב של לית דין ולית דין. זו השעה הוא להטיל עונש ראוי ומרתיע, כולל מאסר בפועל במקרה המתאים.

מכאן, דעתך היא כי דין הערעור להידחות.

3. עד כאן הערעור על העונש, ועתה לכשל שהתרחש במהלך הדיון בפנינו. באט כוח המדינה הגישה, כמקובל, "תධיס מידע פלילי", דהיינו הבהירונות הקודמות של המערער. תוך כדי עיון בתධיס במהלך הדיון – והדבר אינו מתאפשר תמיד – התברר כי על פי התධיס שהוגש מטעם משטרת ישראל באמצעות פרקליטות המדינה בבית משפט – המערער הורשע בעבירות רצח ונדון לפני חמיש שנים למאסר עולם. העניין בלט לעין שכן הרשעה אינה מתיחסת עם היהת המערער חופשי בעת ביצוע המעשים בהם הודה בתיק זה. באט כוח המדינה הודיעה כי נפלה טעות והmarsם איננו נכון, אך אין בכך כדי לגרום מה漭ד המתריד של העניין.

הטעות ברישום חמורה ועומדת "על הקצה". הרשעה בעבירות רצח לעומת העדר הרשעה. סעיף 187 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע כי "הרשיע בית המשפט את הנאשם, יביא התובע לעניין העונש ראיות בדבר הרשעותו הקודמות של הנאשם". ידוע כי כמעט בכל תיק פלילי נעשה שימוש בסעיף זה, וקיים או העדרו של הרשעות קודמות מהו שיקול לכך או לא בגין גזרת העונש. תධיס המידע הפלילי הוא מסמן מרשים. הוא נושא את חותמת משטרת ישראל ומושדר רשמיות וחשוב יותר – אמינות ודיוקנות. והנה, מקרה זה טופח על פני כוחו הראיתי ומגלה עד כמה בכוחו להטעות. בענייננו מקור הטעות לא הוביל אף בכל מקרה הוא אינו רלוונטי. יתכן שיש טעות בזיהוי הנאשם; יתכן שהנאשם הורשע בערכאה אחת וזוכה בערכאה אחרת; אך אף או במקרה, אין זה משנה. כמובן, במקרים שלנו הטעות כה בולטות שלא ניתן לגלוותה. ואולם, חשיבות העניין היא אמינות המרשם הפלילי בתיקים אחרים. כמובן, הפרקליטות והמשטרה אף הן מעוניינות שהחומר שיוגש יהיה נכון ומדויק. אנו חיים בדור המידע. המחשב הוא הכל' הראשון ולא פעם גם האחרון. אך כמובן – לגרום האנושי האחריות לנtinyים ולתוצאה.

נראה כי אין להשאיר את הדברים בגדר הערתת אגב. יש להבהיר את העניין לפרק ליט המדינה או לפרק ליט אחר שימונה על ידו, כדי לבדוק יחד עם המשטרת מהו מקור הטעות ואילו צעדים ננקטו כדי להביא לכך שהמקרה לא ישנה. נכון לעורוך בדיקה ודוח מסכם, לרבות תיאור הצעדים שננקטו לתקן התקלה ככל שיידרשו כללה, וזאת בתוך ארבעים וחמשה ימים, לפחות בשלב ראשוני זה. באט כוח המדינה תודיע לבית המשפט כי הבדיקה נערכה. הוואיל ואין זה הנושא בתיק פרטני זה, נסתפק בהוראה לעורוך את הבדיקה בתקופה האמורה ועדכו בדבר ביצוע התקהיל. לנוכח טיב העניין והמידע, עותק של פסק דין זה יועבר לידי הסגנון הציבורי הראשי.

4. סוף דבר, אציג לחברך לדוחות את הערעור, ולהורות על בדיקת התקלה שהתרחשה כאמור לעיל והעברת פסק דין לידי הסגנון הציבורי הראשי.

שפט

השופט ג' קרא:

אני מסכימים.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

שפט

השופט ע' ברון:

אני מסכימה עם חברי השופט נ' הנדל כי דין הערעור על גזר-הדין להידחות, ומצטרפת לדבריו לעניין החשיבות הנודעת לרישום הפלילי ולהיותו אמין ומדויק, ומScar הצורך בעריכת "בדיקה בית" אצל רשות האכיפה לנוכח ה成败 ברישום שהתגלה בדיון לפניינו.

שפטת

אשר על כן, הוחלט כאמור בפסק דין של השופט נ' הנדל(ראו סעיף 4).

ניתן היום, ל"י בסיוון התשע"ט (3.7.2019).

שפט

שפטת

שפט